

af Mænd, som ere bosatte i Communen, kan blive noget streng imod disse, og da den vilde nødvendiggjøre en særlig Mellemregning imellem Statskassen og Communens Kasse, som man i Administrationens Interesse helst maa undgaae, vil det være rettest i denne Henseende at blive staaende ved den i Lovforslaget opførte Bestemmelse.

Af Lovudkastets øvrige Bestemmelser skulle vi kun fremhæve, at i § 1 er den Sum, for hvilken Udredningsdistrikterne kunne frigjøre sig fra den Forpligtelse at udfylde et ledigt Hestenummer, sat til 275 Rd., og at denne Sum, især naar Hensyn tages til, at der i sin Tid ikke gjenneingaaende er leveret Distrikterne Heste til faa høi Bærbi, maa erkjendes for at være vel høit ansat. Udvalget foreslaaer derfor denne Sum nedfat til 200 Rd.

Sluttelig henlede vi Opmærksomheden paa, at der imellem Udredningsdistrikterne og de Foderværter, hos hvilke Districtshestene ere udsatte, paa mange Steder er afsluttet Contrakter, hvorved er betinget, at Foderværterne imod et vist Bederlag ikke alene skulle sørge for Hestenes Fodring, men ogsaa for deres Remontering. Disse Contrakter ville, naar denne Lov udkommer, blive hævede, men som oftest vil den ene Part da have et billigt Krav paa nogen Godtgjørelse af den anden. Da en saadan Godtgjørelse kun kan fastsættes efter et Skøn, for hvilket det neppe vil være muligt at give faste Regler, foreslaaer vi, at den, naar ikke en mindelig Overenskomst imellem vedkommende Sogneraad og Fodervært kan bringes tilveie, fastsættes af Amtsraadet.

Sogneraadene og de Foderværter, hos hvilke Districtshestene hidtil have været udsatte, afgjøres, forsaavidt ikke mindelig Overenskomst bringes tilveie, af Amtsraadet i det Amt, hvortil Udredningsdistriktet henhører".

Udvalgets Mindretal (Bønløkke, Holm og H. Jensen) nævner hver for sig større eller mindre Betænkelighed ved selve Lovforslaget, idet vi formene, at den hele Indretning, hvad enten Flertallets eller Mindretallets Forslag bliver vedtaget, vil blive meget kostbare for Statskassen og ikke bedre for Krigsbestyrelsen. Naar vi desuagtet have stillet Ændringer til Forslaget, da er det, fordi vi ikke tør lække Dinene for de store Ulemper og Fortrædeligheder, mange Communer ved den nuværende Ordning ere udsatte for, naar de skulle stille nye Heste.

Vi have ikke kunnet tiltræde Flertallets Indstilling, fordi vi ikke have kunnet indsee, at den nuværende Ordning oprindelig har været anset som en Byrde for Rægderne, men kun som en Ordning, hvorved Krigsbestyrelsen blev sat istand til at udstationere sine Heste, naar den ingen Brug havde for dem, imod fuldstændig Erstatning. Thi dette fremgaaer af, at de 24 Rdl., som Rægderne (nu Communerne) erholde for hver Hest, i de første Aar, efter at Loven af 16de Marts 1851 var udkommen, i alt Fald i de fleste Communer, have kunnet dække alle Udgifterne ved Hestens Underhold og Remontering; kun de stigende Hest- og Fouragepriser, i Forening med Vanskeligheden ved at reparere, have i de sidste Aar bragt det til at blive et Tab for Rægderne. Derfor mene vi, at denne Stigning, i Forbindelse med at Krigsbestyrelsen nu isølge Hærløven af 6te Juli 1867 faaer stærkere Brug for Hestene, end der var paatænkt ved Lov af 16de Marts 1851, snarest maatte lede til, enten at Communerne fik en større Godtgjørelse, eller at Krigsbestyrelsen selv overtog Hestene og lod Udgifterne ved dem, lig alle andre Udgifter til Hæren, udrede af Statskassen.

3 Henhold til Ovenstaaende indstiller

- 1) Udvalget, at i § 1, Linie 16, rettes „275 Rd.“ til „200 Rd.“
- 2) Udvalgets Flertal, at i § 4, Linie 4, rettes „24 f.“ til „16 f.“
- 3) Udvalget, at der indfattes en ny § 5, saaledes lydende:

„De Stridigheder, som i Anledning af nærværende Lov maatte opstaae imellem